ادامه از صفحه ۶

همچنان نگران آینده ایران

دوستدار ایران و پایبند به اصول اخلاقی

نکته جالب این جلسه سخن‌گفتن چنددقیقه‌ای همسر دکتر باوند بود که پشت تریبون قرار گرفت. او گفت: «من نه سخنور هستم و نه سخنران. اما در این محفل گرم و صمیمی باید بگویم که مشکلات ما در زندگی کم نبود اما همیشه هرمیداس با خوشرویی، صبر، حوصله و استقامت با آن روبه‌رو می‌شد. او عاشق ایران است و با تمام پیشنهادهای فراوان خارجی که به او شده بود، هیچ‌گاه حاضر به ترک وطن خود نشد. چیزی که همیشه برای او مهم بود و هست پایبندی به اصول و ارزش‌های اخلاقی و فرهنگی خانواده است. باوند، دموکراتیک، آرام، خوشرو، شوخ‌طبع، مهربان و علاقه‌مند به خانواده، هنر، ادبیات، موسیقی و فرهنگ ایران است و مرا به عنوان فرمانده کل قوا معرفی می‌کنند».

علم و عمل را به یکدیگر پیوند زد

الهه کولایی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران نیز در مورد باوند گفت: «او استادی است که علم خود را با عمل پیوند زد. ارزش افرادی مثل آقای باوند حاصل تلاشی است که از علم خود برای ایران و ایرانیان به عمل آوردند. دکتر باوند از همراهان همیشگی ما در مجلس ششم در مورد دریای خزر بودند که موضوع بسیار قابل‌توجهی در آن دوره بود... دکتر باوند سخنگوی جبهه ملی نیز هستند. در واقع وجه سیاسی و اجتماعی یک استاد دانشگاه، می‌تواند او را از دیگران ممتاز می‌کند. چیزی که باعث ممتازشدن اساتید و اهل دانش می‌شود، میزان درگیرشدن آنها در امور اجتماعی و به تعبیر یونسکو اجتماعی‌شدن علم است».

دلیل بازگشت من به ایران

دکتر جمشید ممتاز استاد برجسته حقوق بین‌الملل نیز در مورد باوند گفت: «تردیدی نیست که دکتر باوند همواره حافظ منافع ملی ایران بودند. آشنایی ما به ۴۴ سال پیش بازمی‌گردد. بنده او را اولین‌بار در شهر کاراکاس دیدم که او مرتب بر منافع ایران برای حفظ حقوقی که براساس حقوق بین‌الملل دریاها دارد، پافشاری می‌کرد. مسئله تنگه‌های مورد استفاده کشتی‌رانی بین‌المللی در کنفرانس حقوق دریاها مطرح بود که قدرت‌های بزرگ تلاش می‌کردند در نظام موجود در حقوق دریاها تجدید نظر کنند تا بتوانند برای ناوگان جنگی دریایی خود امکانات بسیاری فراهم کنند. اما دکتر باوند تلاش می‌کرد تا مانع آنها شود». ممتاز افزود: «ممکن است باور نکنید اما عشق و علاقه دکتر باوند به وطن، یکی از دلایل بازگشت من به ایران بود. من در دانشکده حقوق پاریس تدریس می‌کردم و از پاریس به کاراکاس سفر کرده بودم. وقتی این شوق، عشق و علاقه دکتر باوند به ایران را دیدم به پاریس بازگشتم و استعفای خود را دادم و به ایران بازگشتم».

وطن‌پرستی باوند

دکتر صادق زیباکلام نیز گفت: «حوزه‌ای که باعث نزدیکی بنده با دکتر باوند می‌شود، حوزه مطبوعات است که در این مراسم به آن اشاره جدی نشد؛ البته باید گفت که تحلیل‌ها و سرمقاله‌های او در مطبوعات به‌جز کیهان است. دکتر باوند به نوعی سنت‌شکن بودند». زیباکلام افزود: «اساتیدی که با روزنامه‌ها همکاری می‌کنند اساتید ژورنالیستی هستند که دکتر باوند در این زمینه سردمدار و جلودار هستند. سؤالی که پیش می‌آید این است که چرا دکتر باوند را از همه دانشگاه‌ها از جمله: امام صادق، تهران، علامه طباطبایی، دانشگاه آزاد و شهیدبهشتی بیرون کردند؟ سؤالی است که باید به آن پاسخ داده شود. دکتر باوند در داوری رساله‌هایی که با یکدیگر همکاری داشتیم، ملاحظات سیاسی را کنار می‌گذاشتند و حتی گاهی برخی اساتید مکدر می‌شدند. ای کاش یک‌هزارم این وطن‌پرستی او در وجود بسیاری از افراد بود».

چه باید کرد؟

دکتر هرمیداس باوند میهمان جلسه نیز به عنوان آخرین سخنران گفت: «... بنده همیشه ایران را در یک پای تاریخ قرار می‌دهم و فرازوفرودهای آن را ارزیابی می‌کنم. ایران فرازهایی داشته است که باید الهام‌بخش باشد ولی وقتی می‌بینم که سرنوشت کشور چه بد و چه خوب به این مرحله کشیده شده است این سؤال پیش می‌آید که چه باید کرد؟ باید بین منافع حیاتی مملکت و حکومت‌ها تفکیک قائل شد. چون حکومت‌ها می‌آیند و می‌روند اما اگر منافع حیاتی مملکت از دست رفت، دیگر قابل بازگرداندن نیست. بنابراین هر جایی که احساس می‌شود منافع حیاتی کشور در خطر است، باید کاری کرد ولواینکه طرف مقابل ممکن است در بسیاری ازدیدگاه‌ها همسو نباشد و حمایت ما در پنهان به نفع آن دیدگاه‌ها تمام شود. اما در نهایت این را به جان می‌خرید چون احساس می‌کنید اگر در مقطع حساسی که کشور قرار گرفته است، راه‌حل منطقی پیدا نشود، پیامدهای بسیار نگران‌کننده‌ای برای جامعه خواهد داشت». این استاد روابط بین‌الملل گفت: «حقوق بشر کوروش، حقوق بشر ارگانیک بود یعنی آزادی را به اقوام داده بود که شعائر، خواسته‌ها و اعتقادات خود را در کمال آزادی بیان کنند. در آن تاریخ، مسئله حقوق بشر جنبه فردیت پیدا نکرده بود ولی امروز وقتی از حقوق بشر و ارزش‌های جهان‌شمول صحبت می‌کنیم آن ترجمان حقوق بشر از مفهوم ارگانیک خود به فردیت انسان‌ها تبدیل می‌شود. بنابراین ما از فرازهای گذشته خود الهام می‌گیریم و با توجه به وضعیتی که کشور ما در آن قرار دارد همچنین نگرانی‌های درخورتوجهی که دارد باید در این فکر باشیم که چه باید کرد».

politics@sharghdaily.ir

سفیر تهران در بغداد خبر داد

خروج نظامی ایران از عراق

شرق: پایان کار مشاوران نظامی ایران در عراق؛ این خبری است که سفیر ایران در عراق داده است. ایرج مسجدی گفته: «همه مشاوران نظامی ایران از عراق خارج شدند». او در جمع تعدادی از دانشجویان و فعالان رسانه‌ای عراق در بغداد گفت که این رویداد به محض اعلام پیروزی بر داعش و پایان تهدید تروریستی در عراق رخ داده است. مسجدی گفته: «برخلاف جمهوری اسلامی ایران، آمریکا با وجود پایان داعش، همچنان نیروهای خود را در منطقه حفظ کرده و به‌جای اعلام پایان مأموریت نظامی نیروهایش، در

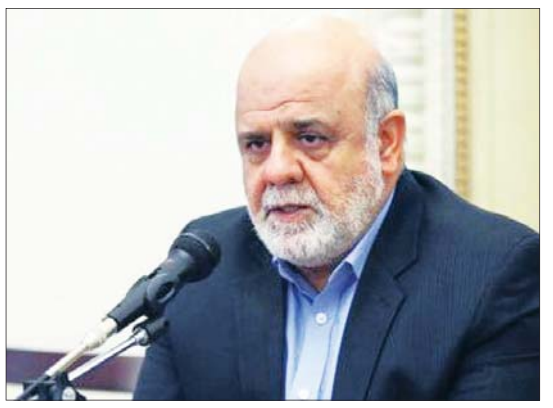

برخی مناطق در حال تقویت پایگاه و پادگان‌های نظامی‌اش و ایجاد مواضع جدید است». به گزارش «ایسنا»، سفیر ایران اضافه کرد: «سیاست راهبردی آمریکا در منطقه، ایجاد بی‌ثباتی و بحران در منطقه است و به همین دلیل با هر تلاشی که منجر به صلح و آرامش در منطقه شود، کارشکنی می‌کند. آمریکایی‌ها نمی‌خواهند داعش و تروریسم در منطقه از بین برود، بلکه می‌خواهند آن را مدیریت کنند تا منطقه همواره در شرایط التهاب و بحران باقی بماند».

هرچند سفیر ایران در عراق تاریخ دقیقی برای خروج نیروهای ایران از عراق نمی‌دهد، اما پایان کار این گروه تروریستی در عراق اواخر آبان سال گذشته است؛ هنگامی فرمانده سپاه قدس، سردار قاسم سلیمانی، نامه‌ای به مقام معظم رهبری نوشت و پایان «سیطره این شجره خبیثه ملعونه» را اعلام کرد.درحالی‌که سفیر ایران از خروج نظامی از عراق خبر داده، وزیر نیروی ایران با نخست‌وزیر عراق دیدار کرده است. گویا محور این دیدار حوزه انرژی و به‌ویژه برق بوده است؛ دیداری که مدتی بعد از تمدید ۹۰ روزه معافیت عراق از تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا علیه ایران است. به گزارش «ایلنا»، عادل عبدالمهدی در این دیدار که «لوی الخطیب»، وزیر برق عراق و سفیر ایران حضور داشتند، گفت: «عراق آماده همکاری با ایران برای رسیدن به راه‌حل‌های مناسب برای توسعه روابط در حوزه برق است». او با تشکر از نقش ایران در تأمین نیاز برقی عراق، گفت: «عراق در حوزه نیروی برق آماده است برای موفقیت مذاکرات بین مسئولان و کارشناسان دو کشور برای برداشتن موانع به منظور پیشبرد اقدامات اجرائی و دستیابی به راه‌حل‌های مناسب در این حوزه همکاری لازم را نشان دهد». از سوی دیگر رضا اردکانیان هم از آمادگی کامل ایران برای تأمین برق عراق، احداث و بازسازی نیروگاه‌های تولید برق، کمک به توسعه فناوری‌های لازم در این بخش و آموزش نیروی انسانی سخن گفت. وزیر نیرو افزود: «جمهوری اسلامی ایران برای کار بر اساس یک زمان‌بندی مشخص برای کاستن از هدررفت برق و درعین‌حال افزایش تولید برق این کشور و ارتباط مستقیم بین شبکه‌های برق دو کشور آمادگی دارد».

ترامپ: آمریکا در عراق می‌ماند تا ایران را زیر نظر داشته باشد

ایران: سفر ترامپ دزدانه بود

شبیه تمام تصمیمات و اقدامات غیرمنتظره‌اش، رئیس‌جمهور آمریکا راهی عراق شد. سفر دونالد ترامپ بدون اعلام قبلی انجام شد و همین کافی بود تا انتقادات زیادی متوجه او شود. ترامپ در سخنرانی‌اش در پایگاه عین‌الاسد واقع در غرب عراق بار دیگر اعلام کرد که نیروهای آمریکایی را از سوریه خارج می‌کند. به گزارش «ایسنا» بنا بر گزارش پایگاه اینترنتی کاخ سفید، ترامپ گفت: «نیروهای آمریکا به شکل قدرتمندانه، حساب‌شده و با برنامه از سوریه خارج خواهند. کاملا حساب‌شده و با برنامه‌ریزی».

رئیس‌جمهور آمریکا پیش‌ازاین خبر خروج نیروهای آمریکا از سوریه را هم غیرمنتظره اعلام کرده بود. او همچنین گفت که هفت هزار نیروهای آمریکایی- تقریبا نیمی از نیروهای آمریکا- را از افغانستان خارج خواهد کرد. او در ادامه سخنرانی خود با تأکید بر اینکه به طور هم‌زمان به حضور در عراق ادامه خواهد داد، گفت: «ما به حضور آمریکا در عراق ادامه می‌دهیم تا از احیای داعش جلوگیری و از منافع آمریکا محافظت کنیم تا هرگونه شکل‌گیری احتمالی دوباره داعش را زیر نظر داشته باشیم و همین‌طور ایران را نیز زیر نظر داشته باشیم. ما حواسمان خواهد بود».

بعد از این سفر واکنش‌ها به آن آغاز شد. ایران سفر ترامپ را خلاف عرف دیپلماتیک دانست؛ موضوعی که گویا دلیل برگزارنشدن دیدار رئیس‌جمهور آمریکا با نخست‌وزیر عراق نیز بود. سخنگوی وزارت خارجه ایران با بیان اینکه سفر دزدانه دونالد ترامپ به عراق بی‌احترامی به حاکمیت ملی عراق است، گفت: «همان‌گونه که آقای ترامپ در سخنان خود در جمع نظامیان آمریکا در «عین‌الاسد» به آن تصریح کرد، با وجود دخالت‌های بی‌شمار، هزینه‌های هزاران میلیارددلاری و پرداخت‌های سنگین حیثیتی جبران‌ناپذیر برای مردم ایالات متحده آمریکا که منجر به حضور نظامی غیرقانونی و نامشروع آمریکا در منطقه به‌ویژه عراق شد، او امروز مجبور است کاملا مخفیانه و به عبارتی دزدانه و تحت شدیدترین تدابیر حفاظتی-امنیتی قدم به سرزمین یکی از کشورهای منطقه بگذارد و این‌چنین مورد انتقاد صاحب‌نظران و بی‌توجهی مقامات عراقی و مخالفت مردم این کشور قرار گیرد». بهرام قاسمی افزود: «بی‌تردید دیر زمانی نخواهد پایید که همه کشورهای منطقه دریابند ثبات و امنیت منطقه جز با اتکا به منابع و ظرفیت‌های داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی خودشان میسر نیست و نیروهای بیگانه نیز دیر یا زود مجبور به ترک تمام منطقه شوند. بهتر آن است که آقای ترامپ مروری جدی و همه‌جانبه به تحولات جهان و منطقه غرب آسیا از آغاز دوران ریاست‌جمهوری خود تاکنون داشته باشد. شاید در پرتو این نگاه مجدد و با استفاده از آنچه گفت، آنچه شد و آنچه خواهد شد، درس‌های لازم را بیاموزد».

در آستانه سومین سالگرد قطع رابطه ایران و عربستان

برکناری فرد همیشه مدعی

زینب اسماعیلی: یکی از ضدایرانی‌ترین افراد کابینه عربستان برکنار شد؛ عادل الجبیر. وزیر خارجه سعودی که اگرچه پیش‌تر سفیر عربستان در سازمان ملل بود، اما با منصوب‌شدن به سمت وزیر خارجه در کابینه‌ای که محمد بن‌سلمان آن را مدیریت می‌کرد، یک مسئولیت مهم برعهده داشت؛ فشار مضاعف بر ایران و مقصر جلوه‌دادن جمهوری اسلامی در تک‌تک حوادثی که در منطقه رخ می‌دهد.

روز پنجشنبه عادل الجبیر از سمت وزیر خارجه عربستان‌سعودی برکنار شد و به‌عنوان وزیر مشاور در امور خارجی منصوب شد؛ سمتی که شاید تنها نامی است در لیست اقلام یک کابینه، نه یک سمت اجرائی. به نظر می‌رسد عادل الجبیر قربانی پرونده مفتوح قتل جمال خاشقجی است؛ روزنامه‌نگار سعودی که در کنسولگری عربستان در ترکیه کشته شد و همه انگشت‌های اتهام به سمت محمد بن‌سلمان، ولیعهد سعودی است، اما فعلا او در سمتش ابقا شده و به نظر نمی‌رسد پادشاه کهن‌سال قصد حذف او را داشته باشد.

وزیر سال‌های دلهره

جبیر اما یکی از عجیب‌ترین وزرای خارجه سعودی بود. درحالی‌که این سمت چندین دهه در دست سعود الفیصل، وزیر خارجه کارکشته عربستان بود که اگرچه چندان موضعی صمیمی با ایران نداشت، اما به‌واسطه سابقه‌اش در این سمت، موضع‌گیری‌های میانه‌ای با ایران داشت. جبیر اما در دورانی بر سر کار آمد که ایران به مذاکره با شش کشور بزرگ جهان بر سر مسئله هسته‌ای مشغول بود؛ مذاکراتی که عربستان را به دلهره وامی‌داشت از اینکه ارتباط نزدیکش با آمریکا تحت‌الشعاع دیپلماسی ایران قرار گرفته است. این وضعیت در حالی حاد می‌شد که دولت وقت آمریکا نیز رابطه‌اش با سعودی را کند کرده بود. اگرچه رقابت بین عربستان‌سعودی و ایران در مورد رابطه با آمریکا به سال‌های قبل و حتی دوران قبل از انقلاب بازمی‌گردد، اما حضور افرادی مانند ملک عبدالله، پادشاه درگذشته عربستان‌سعودی و اکبر هاشمی‌رفسنجانی در ایران و رابطه صمیمی و حتی خانوادگی این دو توانسته بود اعتدالی در رابطه این دو کشور بزرگ منطقه ایجاد کند. اما مرگ پادشاه در عربستان، رفتار این شبه‌جزیره نفت‌خیز را به‌کلی تغییر داد، به‌ویژه آنکه به واسطه کهولت سن پادشاه، محمد بن‌سلمان به ولیعهدی منصوب شد، اما در عمل، نقش اصلی را برعهده گرفت.

وزیر قطع رابطه

عادل الجبیر، وزیر خارجه‌ای است که در دوران او تصمیم قطع رابطه با ایران گرفته شد. ماجرای فاجعه منا و کشتار نزدیک به ۵۰۰ نفر از حجاج ایرانی و به دنبال آن اعدام شیخ نمر که منجر به حمله گروهی در ایران به ساختمان کنسولگری عربستان در مشهد و ساختمان سفارت در تهران شد؛ اتفاقاتی که به دنبال آن عربستان‌سعودی با وجود اطمینان‌بخشی تهران از مصونیت دیپلمات‌ها و اماکن این کشور در ایران، ریاض تصمیم به قطع رابطه با تهران گرفت و حتی برخی کشورهای عربی را به قطع رابطه تحریک کرد.

علاوه‌بر اتهام‌زنی‌های مداوم و گسترده جبیر به ایران، در موضوع یمن و سوریه، وزیر خارجه معزول ادعاهایی مطرح می‌کرد که کشدارشدن ماجرا نشان از آن ناپختگی او داشت. این جمله بارها از جبیر نقل شده که او مدعی بود «سه هفته‌ای انصارالله را از یمن بیرون می‌کنیم»، درحالی‌که اکنون این جبهه جنگ، نزدیک به چهار سال است که صحنه آتش و خون و گرسنگی و قحطی است. با همه اینها یمن موضوع مورد ادعای جبیر برای اتهاماتی مثل ارسال موشک از ایران و کمک‌های مالی بوده؛ ادعاهایی که هیئت حاکمه آمریکا نظیر آن را تکرار می‌کردند.

مرد مدعی کابینه سعودی، چند نوبت مواجهه با وزیر خارجه ایران را هم در کارنامه‌اش دارد؛ آبان ۹۴ و شهر پاییزی وین یکی از فضاهای درگیری بین ظریف و جبیر بود. درحالی‌که وزرای خارجه ۱۸ کشور بر سر مسئله سوریه به مذاکره دعوت شده بودند، عادل الجبیر با تیمی نزدیک به ۲۰ نفر وارد هتل مذاکره شد. مجریان مذاکره، ترکیب چینش میز را به ترتیب سال‌های وزارت چیده بودند، از همین رو، وزیر خارجه ایران، روسیه، آمریکا و دیگران در صدر میز نشسته بودند و عادل الجبیر، به دلیل عمر کوتاه وزارت خارجه‌اش، انتهای میز نشسته بود. در همان جلسه بود که وزیر خارجه ایران و عربستان تنش لفظی با هم پیدا کردند. حسین امیرعبداللهیان، معاون وقت وزیر خارجه که در آن جلسه حضور داشت، این تنش را چنین روایت کرد: «مشکل اساسی جبیر این بود که اولا از روند دموکراتیک حمایت نمی‌کرد و اصرار داشت این جلسه به جای مردم سوریه درخصوص سرنوشت رئیس‌جمهور قانونی سوریه، یعنی آقای بشار اسد تصمیم بگیرد... وزیر خارجه جمهوری اسلامی صراحتا با این موضوع در جلسه مخالفت کردند. متأسفانه عادل الجبیر، در حوزه سیاست خارجی عربستان سعودی، رفتارهای غیرمتوازنی از خود بروز می‌دهد که در شأن یک وزیر خارجه نیست».

دوئل غیرمستقیم

اما دو وزیر ازاین‌دست تجارب کم نداشتند. آذر ۹۶ و اجلاس «گفت‌وگوهای مدیترانه‌ای» در رم محل دوباره یکی از این تنش‌های لفظی بود. اگرچه دو وزیر در دو روز متفاوت سخنرانی کردند اما در سخنرانی‌هایشان توجه مخاطبان را به دیگری معطوف کردند و به روایتی دوئل غیرمستقیمی را تجربه کردند.

جبیر تلاش کرد تمام توجهات را به نقش منطقه‌ای ایران جلب و آن را مخرب اعلام کند. جواد ظریف هم عربستان را متهم به حمایت از داعش کرد. این جدال لفظی غیرمستقیم پای سرگئی لاوروف را هم به میان کشید. خبرگزاری فرانسه دراین‌باره نوشت لاوروف در سخنرانی خود «با لحنی حاکی از کسالت» از هر دو طرف خواست تا به جای مبادله ناسزا، با یکدیگر مذاکره کنند: «ما بارها و بارها شاهد مطرح‌شدن اختلافات عربستان سعودی و ایران بوده‌ایم که واقعا باعث تأسف است. آنها باید مذاکره را با هم آغاز کنند». بعدازآن بارها و بارها ادعاهایی از سوی عربستان علیه ایران مطرح شد که با واکنش سخنگوی وزارت خارجه مواجه شد. ظریف اما در مواجهه با آنچه از ریاض می‌شنید، این کشور را به گفت‌وگو دعوت می‌کرد تا به حل مسائل منطقه‌ای منجر شود.

یک پرده دیده‌بوسی

تنها پرده خوشایند بین عادل الجبیر و ایران، مرداد ۹۶ بر صفحه رسانه‌ها نقش بست؛ مصافحه دو وزیر خارجه در استانبول.

رسانه‌ها تصاویری را منتشر کردند که نشان می‌داد محمدجواد ظریف در استانبول با عادل الجبیر، روبه‌رو شده و با او دست داده است. آنها به‌واسطه حضور در حاشیه اجلاس وزرای خارجه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در استانبول حضور داشته و با هم روبه‌رو شده بودند. خبرگزاری صداوسیما آن زمان روایت کرد: «هنگام ورود وزرا به سالن نشست، عادل الجبیر با هدف دست‌دادن به سوی محمدجواد ظریف آمد و پس از درآغوش‌کشیدن او، دو مقام با هم گفت‌وگو کردند». اگرچه بسیاری دوست داشتند این دیده‌بوسی دیپلماتیک را بهانه‌ای برای احیای رابطه دو کشور بزرگ اسلامی منطقه قرار دهند اما ظریف دراین‌باره نظر دیگری داشت. او این اقدام همتای عربستانی‌اش را «عادی و حرکتی در عرف دیپلماتیک» توصیف کرده و گفت «دلیل این کار هم احترام متقابل و هم دوستی دیرینه‌ای بود که با جبیر داشتم».حالا وزیر خارجه عربستان سعودی برکنار شده و فردی با سابقه تجاری و اقتصادی جانشین او شده است. فردی که شاید رابطه دو کشور را تحت تأثیر قرار دهد و از شدت بحران بکاهد؛ آن‌هم در روزهایی که نزدیک به سومین سالگرد قطع رابطه دو کشور است.

نگاه

به پیمان پاریس بپیوندیم

امیرحسن کشاورززاده

● پیمان پاریس، در اصل ذیل پیمان‌نامه سازمان ملل در تغییر اقلیم (UNFCCC) مربوط به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای است. در ابتدا مذاکرات این کنوانسیون فقط به مباحث زیست‌محیطی محصور می‌شد اما به مرور زمان ابعاد دیگری مانند موضوعات امنیتی، حقوق بشر، اجتماعی و اقتصادی وارد مباحث این کنوانسیون شد. در چند سال اخیر نیز موضوعات آب و هوایی در شورای امنیت سازمان ملل سه بار به بحث گذاشته شده که حاکی از تبدیل‌شدن تدریجی موضوعات زیست‌محیطی به ابزار فشار سیاسی و اقتصادی بر کشورهاست و این روند به طور قطع ادامه خواهد یافت. به علاوه ارتباط تنگاتنگی بین امنیت انرژی، توسعه پایدار و مذاکرات تغییر آب و هوا وجود دارد. از این‌رو نهادهای متعددی از سازمان ملل متحد همچون شورای امنیت، اکوسک (ECO-SOC) و بسیاری از آژانس‌های وابسته به سازمان ملل در این موضوعات دخالت دارند. پیمان پاریس یک سند بین‌المللی جهان‌شمول الزام‌آور است که برای کاهش گازهای گلخانه‌ای به یک اهرم حقوقی تبدیل شده است. ایران به عنوان کشوری که اقتصادش متکی به نفت است و به عنوان یکی از کشورهای انتشاردهنده گازهای گلخانه‌ای به منظور پاسخ‌گوبودن باید عضو رژیم توافق‌نامه باشد تا متقابلا از چالش‌های آتی آن در امان بماند. ایران با حضور فعال خود در این کنوانسیون می‌تواند از وضع معیارها و استانداردهای سخت‌گیرانه در مبادلات و همکاری‌های تجاری و بین‌المللی جلوگیری کند. این شرایط بهتر از آن است که ایران با سر باززدن از قبول این توافق، در آینده به واسطه فشارهای مجامع بین‌المللی در شرایط سخت‌تر، الزامات بغرنج‌تر، بدون توانایی اعمال نظرات خود و عدم بهره‌مندی از مزایای عضویت، این کنوانسیون را بپذیرد. عدم مشارکت ایران در سیاست‌گذاری‌های جوامع بین‌الملل در زمینه تغییرات آب و هوا می‌تواند مخاطرات زیادی را در پی داشت باشد و باعث تکرار وضعیت‌هایی مثل WTO و الزامات یورو ۵ شود. نکته دیگر اینکه چهره‌ای نامطلوب از ایران به عنوان کشوری آلاینده مطرح خواهد شد و این مجالی برای تاخت‌وتاز و مورد هجمه قرارگرفتن هر چه بیشتر ایران را فراهم می‌کند. به علاوه سر باززدن از این پیمان‌نامه هم‌راستایی با کشورهای توسعه‌یافته و مولد گازهای گلخانه‌ای به‌ویژه آمریکاست که چهره‌ای نامناسب از ایران به جای خواهد گذاشت.از جهاتی دیگر نپیوستن به توافق پاریس امکان متهم‌شدن به تهدید علیه امنیت جهانی با توجه به شکل‌گیری روند رو به رشد مداخله شورای امنیت در موضوعات مرتبط با تغییر آب و هوا را افزایش می‌دهد. پذیرش این توافق‌نامه علاوه بر اینکه موجب معرفی ایران به عنوان کشوری مسئول در زمینه اجتماعات جهانی خواهد شد، باعث رشد استانداردهای حداقلی برای مراودات اقتصادی با کشورهای دیگر نیز می‌شود. از سوی دیگر، وجود یک اقتصاد کم‌کربن از هر جهت در درازمدت به نفع ایران خواهد بود و باعث افزایش به‌کارگیری انرژی‌های تجدیدپذیر مانند انرژی‌های خورشیدی یا باد خواهد شد. از دیگر منافع پذیرش پیمان پاریس ایجاد فرصت برای توسعه همکاری‌های زیست‌محیطی در سطح منطقه‌ای و جهان است. از طرفی ایران فرصت بهره‌برداری از عضویت برای اعمال فشار و چانه‌زنی جهت ایجاد شرایط مناسب‌تر برای رفع تحریم‌ها را به دست می‌آورد؛ آن هم با این استدلال قانع‌کننده و موجه که با وجود تحریم‌ها امکان اجرای برنامه ملی کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای وجود ندارد و مهم‌تر از همه برطرف‌شدن احتمال امنیتی‌شدن موضوع سهم ایران از تولید گازهای گلخانه‌ای است. با توجه به موارد ذکرشده ضروری است که ایران قبل از تصویب اجرائی‌شدن موافقت‌نامه پاریس در کاپ بیست‌وچهارم، NDC (برنامه مشارکت ملی) را به تصویب برساند تا مجددا مجبور به تهیه یک NDC جدید و احتمالا با شرایط سخت‌تر نشود.

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

مزایده فروش املاک (مرحله اول)

سازمان تحقیقات ، آموزش و ترویج کشاورزی در نظر دارد باستناد مجوز هیات امنای سازمان ملک زیر را از طریق مزایده عمومی و با رعایت شرایط مندرج به فروش رساند:
یک قطعه زمین به مساحت ۷۷۵۹۶ متر مربع به شماره پلاک ۱۸ از اصلی ۹ بخش ۴ رشت واقع درکیلومتر ۱۰ جاده رشت تهران در مجاورت عرصه معاونت آموزش جهاد کشاورزی (مقابل سه راه کنف کار) به شماره ثبت ۶۹۶۶۱

شرایط مزایده :
الف) مهلت دریافت اسناد و ارائه پیشنهادات از تاریخ درج آگهی تا آخر وقت اداری روز چهارشنبه ۱۳۹۷/۱۰/۱۹ میباشد.
ب) محل دریافت اسناد مزایده و تحویل پیشنهادات
ب-۱) تهران ، بزرگراه شهید چمران ، خیابان یمن (ولنجک)، بالاتر از چهار راه مقدس اردبیلی ، سازمان تحقیقات ، آموزش و ترویج کشاورزی - طبقه ۳ - اداره کل امور مالی تلفن ۱۴-۲۲۴۱۴۴۱۳ داخلی ۳۶۸ و مستقیم ۲۲۴۱۴۲۶۴ (شکوری)
ب-۲) دفتر مدیر مالی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گیلان به آدرس رشت ، کیلومتر ده جاده تهران ، روبروی دانشکده تربیت بدنی ، تلفن ۳۳۶۹۰۰۶۴-۰۱۳ (آقای پژوهش)
ج) مبلغ کارشناسی ملک ۸۹/۶۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال هشتاد و نه میلیارد و ششصد و پنجاه میلیون ریال میباشد.
د) متقاضیان باید فرم های حاوی سایر شرایط مزایده را از محل های اشاره شده در بندهای ب-۱ و ب-۲ دریافت نموده و پس از رویت و مطالعه فرمها و بازدید ملک کلیه اسناد را با قید مورد قبول است ، امضاء و با رعایت مفاد مندرج در شرایط مزایده به صورت لاک و مهر شده حداکثر تا تاریخ قید شده در بند الف تسلیم نمایند.
هـ) میزان ضمانت شرکت در مزایده مبلغ ۴/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (چهار میلیارد و پانصد میلیون ریال) بوده که به صورت چک تضمین شده یا ضمانت نامه بانکی یا واریز به حساب شماره ۷۷۰۲۶۶۷۸۰ نزد بانک کشاورزی شعبه ولنجک تهران بنام سازمان تحقیقات ، آموزش و ترویج کشاورزی میباشد .
و) هزینه های آگهی و کارشناسی به عهده برنده مزایده می باشد.

دبیرخانه کمیسیون معاملات
سازمان تحقیقات ، آموزش و ترویج کشاورزی
م الف ۳۵۳۹